

Kundskaber, som man i det hele kan forlange af dem, der skulle være Smaa børns Lærerinder. De 1 $\frac{1}{2}$ Aar kunne altsaa i det allervæsentligste — samtidig med, at der bibringes Eleverne nogle Kundskaber — bruges til at uddanne dem til den praktiske Lærerindegerning, som de skulle have at gøre med. Vi, der praktisk have haft at gøre med og set Forskolelærerindernes Arbejde ude paa Landet, vide, at det gennemgaaende er et særdeles dygtigt Arbejde, de udføre. Det vil dernæst ogsaa i det praktiske Liv vise sig, at det ærede Medlems Frygt for, at Forskolelærerinderne komme til at læse med Børn, der ere betydeligt over den Alder, de egentlig ifølge deres Uddannelse skulle have at gøre med, er overdreven. I de allerfleste Tilfælde — saa godt som alle de Tilfælde, jeg har set — har det vist sig, at man godt kunde holde Forskolelærerindernes Arbejde indenfor Grænserne: 7—10 Aars Børn.

Den Bemærkning, det ærede Medlem gjorde om, at der nægtes Forskolelærerinderne Adgang til Statens Lærerhøjskole, skal jeg tage ad notam. Jeg kunde godt tænke mig de Forskolelærerinder, som vare modne nok til i høj Grad at have Gavn af den videre Uddannelse, som Lærerhøjskolen yder. Der er netop blandt Forskolelærerinderne adskillige, som have en større Modenhed end de Lærerinder, der ere udgaaede fra de større Seminarier. Jeg skal derfor søge at faa dette Forhold rettet i Fremtiden.

Formanden: Jeg udbeder mig Tingets Samtykke til, at Folketingsmanden for Københavns Amts 2den Valgkreds for tredje Gang tager Ordet under denne Sags Behandling. (Ophold). Da ingen gør Indsigelse derimod, betragter jeg Samtykket som givet. Det ærede Medlem har Ordet.

K. M. Klausen: Det er en stor Vildfarelse, naar det ærede Medlem fra Vordingborg (Carl Hansen) tror, at til at læse med Smaa børn kræves der ikke saa meget. Mange Steder sætter man netop de dygtigste Lærerkæfter, som Skolen raader over, til at læse med de smaa, og fordi Børnene ere smaa, kunne de meget godt spørge om mange Ting, som en Lærerinde med den Uddannelse, som disse Kvinder have, ikke kan svare paa. Nej, man kan ikke faa for gode Lærerkæfter, heller ikke til de smaa Børn. Jeg mener, at de almindeligt uddannede Lærerinder burde anvendes i hele Skolen, ogsaa til de smaa Børn. Hvis der ingen Prisforskel

var, hvis Forskolelærerinderne ikke vare saa billige, meget billigere end de andre Lærerinder, er det min Overbevisning, at de ikke vilde blive brugte, men det er netop deres Billighed, der gør, at mange Sogneraad sige: Lad os først og fremmest faa dem, de ere saa rart billige, de koste os kun Halvdelen af, hvad de andre koste os! Naar man i et Sogn har en Forskole og en Skole for de ældre Børn, anser jeg det for uheldigt, at Anvendelsen af den ene Lærerkraft skal begrænses af Børnenes Alder. Jeg tror, at det kunde være meget heldigt, om Førstelæreren, eller hvad man nu vil kalde ham, kunde faa Lov til at undervise netop de smaa Børn, og om Lærerinden kunde faa Lov til at følge op med de større Børn. Jeg tror, det vilde være til overordentlig Gavn for Skolevæsenet i det hele, om der kunde blive et saadant Samarbejde. Det kan heller ikke undgaas, at hun faar Børn at undervise, som ere mere end 10 Aar gamle. Det er ikke alle Børn, der kunne flyttes fra Forskolen op i Hovedskolen i 10-Aars Alderen, der sidder Børn, som blive baade 11 og 12 Aar, før de kunne flyttes op. Man har heller ikke i vore Købstæder villet anvende Forskolelærerinder. Der er vist kun een Købstad, der har gjort det, nemlig Assens, men det er ogsaa en By, der er noget for sig selv. Derovre har man anvendt Forskolelærerinder. (*Berntsen:* Det er fornuftige Mennesker der!). Ja, det er der vel ingen, der nogen Sinde har tvivlet om. (*Berntsen:* Det ærede Medlem lader til at tvivle om det en Gang imellem). Nej, ak nej, det gør jeg slet ikke.

Jeg vil saa endnu sige et Par Ord om en ny Lønningslov for Seminarielærere. Det er meget rigtigt, som den højtærede Minister bemærkede, at de begynde med 1,800 Kr. Derefter faa de Stigninger paa 200 Kr. hvert 3die Aar, indtil de naa op til 2,400 Kr. De ere altsaa 9 Aar om at naa op dertil. Derefter blive Stigningerne paa 300 Kr. hvert 4de Aar, og de kunne paa den Maade komme op til 3,600 Kr. Det vil med andre Ord sige, at de skulle være 21 Aar om at naa fra laveste til højeste Lønning. Og nu er der dog vel ingen, der vil mene, at en purung Seminarist, der springer lige ud fra Seminariet, egner sig til at være Seminarielærer. Det gør han ikke, han er helt ubrugelig paa det Omraade. Det maa være en Mand, der dog har lidt flere Kundskaber end sine Elever, og som ogsaa har en noget større Modenhed end en almindelig Seminarist. Deraf vil Følgen blive, at en Semi-